Bamidbar 25:10-13

The LORD spoke to Moses, saying, "Phinehas, son of Eleazar son of Aaron the priest, has turned back My wrath from the Israelites by displaying among them his passion for Me, so that I did not wipe out the Israelite people in My passion. Say, therefore, 'I grant him My pact of friendship. It shall be for him and his descendants after him a pact of priesthood for all time, because he took impassioned action for his God, thus making expiation for the Israelites.'"

וּוִדבֵּר יְהוּה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמְר: פִּינְהָּס בָּן־אֶלְעָזָׁר בָּן־אֵהְרָּן הַכֹּהֵּן הַשִּׁיב אֶת־חֲמְתִּי מֵעַל בְּנֵי־יִשְׁרָאֵל בְּקְנְאָוֹ אֶת־קְנְאָתָי בְּתוֹכֶם וְלֹא־כִלֵּיתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׁרָאֵל בְּקְנָאָתִי: לָכֵן אֱמֵר הִנְנִּי נֹתֵן לְוֹ אֶת־בְּרִיתִי שְׁלְוֹם: וְהָיְתָה לּוֹ וּלְזַרְעִוֹ אַחְרָיו בְּרָית כָּהַנַת עוֹלֶם תַּחַת אֲשֵׁר קְנֵּא לֵאלֹהָיו וַיִּכְפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׁרָאֵל:

Shulchan Aruch, Choshen Mishpat 425:4 The Rama

הגה הבא על העכו"םבפרהסיא לעיני י' ישראלים קנאין פוגעין בו ומותרין להרגו ודוקא בשעת מעשה אבל אם פירש אסור להרגו ודווקא שהתרו בו ולא פירש ודוקא שבא הקנאי להורגו מעצמו אבל אם שאל לבית דין אין מורים לו כך:

Note: One who engages in sexual intercourse with an idolater in public, in view of ten Jews, a zealot is permitted to kill him. This is only true if he is caught in the act, but afterwards it is forbidden to kill him. It is also specifically in a case where the transgressor has been properly warned and nonetheless refused to stop. In addition the zealot must act on his own recognizance, but if he asks the religious court for permission they may not instruct him to do so.

ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תוזת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל ושם איש ישראל המכה אשר הכה את המדינית זמרי בן טלוא נשיא בית אב לשמעני ושם האשה המכה המדינית כזבי בת צור ראש אמות מיה אב

Kiddushin 66b

בעל מום דעבודתו פסולה מנלן אמר רב יהודה אמר שמואל דאמר קרא (במדבר כה, יב) לכן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום כשהוא שלם ולא כשהוא חסר והא שלום כתיב אמר רב נחמן וי"ו דשלום קטיעה היא

From where do we derive that the service of a blemished priest is invalid? Rav Yehuda says that Shmuel says: As the verse states: "Wherefore say: Behold, I give to him My covenant of peace [shalom]" (Numbers 25:12), when he is whole [shalem], but not when he is lacking. But shalom is written, rather than shalem. Rav Naḥman says: The letter vav in the word shalom is severed.

Ba'al Haturim on Bamidbar 25:12

Another explanation. It is a cut off letter vav because Pinchas is Eliyahu. Eliyahu's name is written as Eliya (without the final vav) six times and Yaakov's name is written with the vav (as יעקוב) six times – this is because Yaakov took the vav from Eliyahu as collateral against the day that he comes to announce the messiah and redeem his children. This is what the verse means "...Jacob will exult, Israel will rejoice." (Psalms 14:7) The word rejoice (ישמח) has the same letters as the word messiah (משיח) because they will rejoice in the days of the messiah and return the vav, making Eliyahu whole (שלם)

ד"א ו' קטיעא כי פנחס הוא אליהו וכן אליה כתיב חסר וי"ו ויעקוב מלא ו' שנטל ו' מאליהו למשכון עד שיבא עם המשיח ויגאל את בניו וזהו יגל יעקב ישמח ישראל ישמח אותיות משיח שישמח לימות המשיח ויחזור הוי"ו ויהא אליהו שלם:

Mei Shiloach on parshat Pinchas

וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן, ויקח וכו'. ולא יעלה ח"ו על הדעת לומר שזמרי היה נואף ח"ו כי מן הנואף לא עשה הקב"ה פרשה בתורה, אך יש סוד בדבר זה, דהנה יש יו"ד נקודות בזנות, הנקודה הא' מי שמקשט עצמו והולך במזיד לדבר עבירה היינו שהאדם בעצמו מושך עליו היצה"ר ואח"ז יש עוד ט' מדרגות, ובכל המדרגות שניטל מהאדם כח בחירתו ואי אפשר לו להמלט מעבירה, עד המדריגה היו"ד, היינו מי שמרחיק עצמו מן היצה"ר ושומר עצמו מן העבירה בכל כוחו עד שאין ביכולתו לשמור א"ע יותר מזה, ואז כשנתגבר יצרו עליו ועושה מעשה אז הוא בודאי רצון הש"י, וכענין יהודא ותמר, ואיהי בת זוגו ממש וזה הענין היה גם כאן, כי זמרי היה באמת שומר עצמו מכל התאוות הרעות, ועתה עלתה בדעתו שהיא בת זוגו מאחר שאין בכוחו לסלק א"ע מזה המעשה ופנחס אמר להיפך שעדיין יש בכוחו לסלק עצמו מזה, וזה שמרמז הגמ' (סנהדרין פ"ב:) ו' נסים נעשו לפנחס, וכדאיתא שם אלו פירש זמרי והרגו לפנחס היה פטור, כי באמת היה כאן שקול הדעת, כי גם על פנחס היה מקום לבעה"ד לחלוק שמצוי בו מדה הנראה לעינים שהוא כעס כמו שבאמת טענו עליו זאת, והיה הדין בזה שודא דדיינא ופירש ר"ת [תוס'ב"ב ל"ה. ד"ה שודא] ע"ז שיכולת הדיין ליתן לקרוביו, ולכך יצא פנחס זכאי לפי שהיה קרוב למרבע"ה, וז"ש ושם איש ישראל המוכה, היינו שהקב"ה הראה לפנחס אחר מעשה שעשה עם מי היה המלחמה שלו, שאל יחשוב כי נואף גמור היה ח"ו, ופנחס מחמת שהיה בא מזרע יוסף שנתברר בסיגופים ונסיונות בענין זה ולכך הרע בעיניו מאד על מעשה זמרי, וע"ז נאמר (הושע י"א,א') כי נער ישראל ואוהבהו, וזה ממש ענין פנחס שהיה דן את זמרי לנואף בעלמא, ע"כ דן אותו קנאין פוגעין בו ונעלם ממנו עומק יסוד הדבר שהיה בזמרי, כי היא היתה בת זוגו מששת ימי בראשית, כמו שמבואר בכתבי האר"י ז"ל, עד שמרבע"ה לא הכניס א"ע בזה לדונו במיתה, ונמצא שפנחס היה במעשה הזה כנער היינו שלא היה יודע עמקות הדבר רק עפ"י עיני שכל אנושי ולא יותר, ואעפ"כ הש"י אוהבו והסכים עמו, כי לפי שכלו עשה דבר גדול בקנאתו ומסר את נפשו.

And you shouldn't think to say (chas v'shalom) that Zimri was an adulterer (chas v'shalom), for the K"BH wouldn't make a whole section of the Torah out of an adulterer. Rather, there is a hidden mystery in this matter. For there are ten levels of lust; the first level is one who adorns themselves and explicitly goes out for sinful purposes. This is a person who presents themselves to the Yetzer ha-Ra. But after this, for the remaining nine levels, at each point a person looses some of their free will, and it becomes impossible for them to resist the sin. By the 10th level, where someone has completely distanced themselves from the Yetzer ha-Ra and protected themselves from the sin with all their power, so much so that it would impossible to protect themselves anymore than they already have -- and even then, their desire overpowers them, and they commit the act, at that point they know for certain that their actions are the will of ha-Shem. This was the case with Yehudah and Tamar, for she was ordained to be his life partner. And it is the same case here, for Zimri was truly protecting himself from all evil desires, yet here arose the thought that she [Kozbi] was his life partner. And afterwards it was not within his power to refrain from this deed. Yet Pinchas spoke [as if it were] the opposite, that he [Zimri] had the strength to refrain from this. The Gemara (Sanhedrin 82b) alludes to this: "six miracles were performed for Pinchas," as it brings there, that if Zimri were physically separated [from Kozbi at the time of Pinchas' attack], and if Zimri [defended himself and] killed Pinchas, then he [Zimri] would not be legally liable [for murder]. Because this was truly a case of reasonable doubt, yet Pinchas took upon himself the role of a chief judge, to determine the motivations as they appeared to him [alone], and he [Pinchas, viewed what was happening through the lens of] anger...Pinchas was a descendant [or the spiritual reincarnation] of Yosef, who went through a process of ethical clarification through trails and tribulations about this very matter [adultery / lust]. Therefore, Zimri's deeds seemed particularly evil to Pinchas. Concerning this, the text says (Hoshea 11:1), "For Israel is a foolish youth, yet I love him." This is truly the case with Pinchas, who abrogated to himself the role of judge over Zimri and ruled him an adulterer, leading him to zealotry and to attack him [Zimri]. Yet the foundational depths of the matter were hidden from Pinchas, namely that she [Kozbi] had been ordained at Zimri's soul mate from the six days of Creation, as is explained in the writings of the Ari"zal. Even though Moshe Rabbeinu did not involve himself in this capital judgement, we find Pinchas acted as a foolish youth, because he did not understand the depths of the issue, and only saw what the everyday person would see and no more. Yet even so, ha-Shem loved him, and gave him approval, because he acted in accordance with his own understanding in what [he thought] was a great deed of zealotry, so [ha-Shem] guided him spiritually. Yet Pinchas spoke [as if it were] the opposite, that he [Zimri] had the strength to refrain from this. The Gemara (Sanhedrin 82b) alludes to this: "six miracles were performed for Pinchas," as it brings there, that if Zimri were physically separated [from Kozbi at the time of Pinchas' attack], and if Zimri [defended himself and] killed Pinchas, then he [Zimri] would not be legally liable [for murder]. Because this was truly a case of reasonable doubt, yet Pinchas took upon himself the role of a chief judge, to determine the motivations as they appeared to him [alone], and he [Pinchas, viewed what was happening through the lens of] anger....Pinchas was a descendant [or the spiritual reincarnation] of Yosef, who went through a process of ethical clarification through trails and tribulations about this very matter [adultery / lust]. Therefore, Zimri's deeds seemed particularly evil to Pinchas. Concerning this, the text says (Hoshea 11:1), "For Israel is a foolish youth, yet I love him." This is truly the case with Pinchas, who abrogated to himself the role of judge over Zimri and ruled him an adulterer, leading him to zealotry and to attack him [Zimri]. Yet the foundational depths of the matter were hidden from Pinchas, namely that she

[Kozbi] had been ordained at Zimri's soul mate from the six days of Creation, as is explained in the writings of the Ari"zal. Even though Moshe Rabbeinu did not involve himself in this capital judgement, we find Pinchas acted as a foolish youth, because he did not understand the depths of the issue, and only saw what the everyday person would see and no more. Yet even so, ha-Shem loved him, and gave him approval, because he acted in accordance with his own understanding in what [he thought] was a great deed of zealotry, so [ha-Shem] guided him spiritually.